

բաղձանաց քոց շարժեալ հանդիսացաք յերկս վաստակոց բանիս մարգարէութեան Յօնանու. որ և որնառեալ յԱստուծոյ կարողացաք հասուցանել յանդ, բայց մինչ ի բարի նաւահանգիստն հասեալ կամէաք զուրախականն արձակեալ զհրացան, անդէն աղէտ իմն անհնարին հասին ի վերայ մեր, զորս և նման աղէտիցն որդւոյն Ամթեայ: Զի զօրօրինակ ի ցամաքիլ զգմենւոյն քաղէին ոգիք մարգարէին և լաւ զմեռանիլն վարկանէր. քան անդուլ աշխատութեամբ զբանդագուշիլն կոշկոծմամբ. ոչ ընդ հատ ինչ և մերս դիպուած յառ բերեալ յօրինակէս զի զկնի բոսորաներկ մարմնով յեթեր կոյս թեւածելոյ եռամեծի Հայրապետին՝ և հօր եղբօր իմոյ ընդ մարմնոյ Տեառն Գարբիէլի Աստուածարեալ կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց ժամանեցին ի վերայ դիպուածք անդհականք. հէնք և սպաստակմունք ի քառից կուսից ողարկեալ զմեզ: Քանզի յորժամ հատաւ մահուամբ գէղուղէշ ծառս այս բարբերդուն տապար առ արմին եդեալ յանօրինաց անտի առ այս նոմիկոսս օրինաց, որ Աստուածային բան նօթձէր միշտ բանական հօտին, անդէն անդ անկաւ զգլխով մեր արև կիզանօղ և քաղէին ոգիք մեր ի տառապանաց անտի և լաւ զմեռանիլն համարէաք. վասն զի կարի տագնապէր զմեզ հողմ՝ բքաբեր ի հիւսիսոյ իբրու առ հնչեալ և որպէս զտերև տարաբեր զմեզ անդուլ խոշտակմամբ. Յորժամ լինէր տիւ զցայգ խնդրէաք ախորժանօք, և յորժամ յայն բաժանէաք՝ զտիւ առնել բաղձայաք կարի: Քանզի չէր տեղի ինչ ի առնջեան ուր ղօղէաք. և ոչ գիշեր ինչ որում ննջել կարիցէաք. զի մի քան զմի յառաջ ճեպել փութային նեղուառիթ դիպուածք. և ոչ կամ զոր ոչ ճնշէր զմեզ խորշակ տապախառն, ո՛ւր է Երեմիայ զի երկարաձիգս յօրինեսցէ ի վերայ մեր ողբս արտասուաց. և Եսայի զի նստեալ լացցէ զմեզ. և աշխարեսցէ: Ասան զի մարգարէմ գազանքն այնօքիկ յետ ընթռնելոյ զերկրորդն Աբէլ. և ի դաշտի անդ սպանելոյ զվկայն խաչակիր ի պահոց սուրբ խաչին ՌՄԺԹ թուին հայոց. ի Ժ. երորդումն սեպտեմբերի յաւուր ուրբաթու (յանգոյն կենարարին մերոյ՝ հանդիպելով նմա նահատակութեան հանդէս) ի վաղիւն յորժամ զշարաթացեալն ի կենաց հանգուցաք ի դիր հանդատան